

Den workshop som planerats till nästa gemensamma parlamentariska församling har tillkommit på initiativ av församlingen, inte kommissionen. Kommissionen är beredd att hjälpa till med förberedelserna om så behövs.

För AVS-länderna finns flera program med en IKT-komponent (informations- och kommunikationsteknologi), men inget större program som särskilt skulle gälla informationssamhället. Ett sådant program övervägs för närvarande för länderna i Indiska oceanen, och diskussioner pågår med Västindienregionen om dess införlivande i @LIS-programmet, som gäller för Latinamerika, genom medel från Europeiska utvecklingsfonden. Inom de nuvarande policy- och finansieringsramarna är liknande program för Afrika tänkbara i samband med programplaneringen för nionde Europeiska utvecklingsfonden.

(2002/C 172 E/056)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3399/01

från Nelly Maes (Verts/ALE) till kommissionen

(21 december 2001)

Ämne: Exploatering av bröstcancer

För ca sju år sedan redde det amerikanska företaget Miread ut den genetiska koden till en bröstcancer, och fick därmed rätt att ta patent på denna egenhändigt upptäckta gen. Rätten till patent bestrids inte av de belgiska centren för genforskning, men dock det faktum att företaget skamlöst exploaterar detta patent. Företaget tillämpar sitt monopol mycket strikt. Alla utom Miread åste upphöra med test på bröstcancergenen. På så sätt har företaget ensamrätt på att undersöka kvinnor avseende förändringar i bröstcancergenerna, och detta dessutom mot en rejäl ersättning. Genom detta försämrar de tjänster som patienterna erbjuds enormt, för en DNA-test ingår som en integrerad del i en klinisk diagnos. Enligt Europaparlamentet är en diagnosmetod inte patenterbar. Dessutom använder företaget sig av ett automatiserat test med vilket, enligt en talesman för det franska Curieinstitutet, man endast upptäcker 10-20 procent av alla genförändringar.

Anser inte Europeiska kommissionen att den fria forskningen måste skyddas? Anser inte Europeiska kommissionen att målet med den medicinska forskningen alltid måste vara den allmänna nyttan, som således inte får underordnas kommersiella överväganden?

Om så inte är fallet, anser kommissionen det vara riktigt med de höga kostnader som är förbundna med användning av information som faller under patenträtten, och som således utgör ett hinder för diagnostisk och terapeutisk forskning?

Anser kommissionen i så fall inte heller att det har uppstått en monopolistisk exploatering av genen?

Om kommissionen däremot instämmer, vilka åtgärder tänker kommissionen vidta mot detta precedensfall?

Svar avgivet av Frederik Bolkestein på kommissionens vägnar

(27 mars 2002)

Parlamentsledamoten fäster kommissionens uppmärksamhet vid ett patent som utfärdats av Europeiska patentverket på ett test för tidig upptäckt av bröstcancer hos kvinnor.

Det bör inledningsvis beaktas att till följd av talan som väckts av tredje man mot detta patent äger Europeiska patentorganisationens invändningskammare att yttra sig över det utfärdade patentets giltighet och över den omfattning som skall tillerkännas det.

Kommissionen vill understryka det faktum att det i direktiv 98/44 ej avses att den allmänna princip om undantag för forskningsändamål, som föreligger i lagstiftningen inom Europeiska gemenskapens medlemsstater, skall ifrågasättas. Med hänsyn till de uppgifter över vilka kommissionen förfogar och i enlighet med denna princip utgör de åtgärder, som vidtagits för privat bruk eller för bruk utan vinstsyfte liksom de som utförts för de experimentsyften som avser ändamålet med den patentskyddade uppfinningen, inget patentintrång. I direktiv 98/44 om rättsligt skydd för biotekniska uppfinningar⁽¹⁾ medges inga undantag från denna princip och det erinras om att det i direktivet ej åsyftas att någon kontroll av forskning, bruk eller marknadsföring av resultaten av dem skall organiseras utan att nationell

och internationell lagstiftning såväl som gemenskapslagstiftning förblir tillämpbara på området. Likaledes upprepas i förslaget till förordning om gemenskapspatent⁽²⁾ begreppet om forskningens frihet.

Om forskningsresultaten marknadsförs och det i resultaten används en redan patentskyddad teknik måste under alla förhållanden en licens begäras från patentinnehavaren. Om denne vägrar att medge en licens på rimliga villkor kan en tvångslicens utfärdas i enlighet med de nationella bestämmelser som tillämpas i medlemsstaternas lagstiftning.

Det synes dessutom vara lämpligt att erinra om att det i större delen av den nationella lagstiftningen inom Europeiska gemenskapens medlemsstater finns en undantagsprincip om tidigare bruk som tillåter var och en som före patentansökan⁽³⁾ redan använde uppfinningen inom Europeiska gemenskapen eller som genomförde effektiva och allvarligt menade förberedelser att fullfölja detta bruk eller att använda uppfinningen så som framgått av dessa förberedelser. Ännu en gång, i förslaget till förordning om gemenskapspatent upprepas denna princip utan omsvep.

Kommissionen avser slutligen att mer ingående undersöka frågan om omfattningen av skyddsområdet för de uppfinningar som avser gensekvenser och meddela rådet och parlamentet sina iakttagelser i de rapporter som avses i direktiv 98/44.

⁽¹⁾ EGT L 213, 30.7.1998, s. 13.

⁽²⁾ KOM(2000) 412 slutlig.

⁽³⁾ Eller när en prioritet krävs, före datum för den ansökan om prioritet enligt vilken patentet utfärdas.

(2002/C 172 E/057)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3404/01

från Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) till kommissionen

(5 december 2001)

Ämne: Officiella språk i de europeiska institutionerna

Den 10 juli 2001 publicerade Europeiska kommissionen i EGT S 130 en anbudsinfordran ref D1/ASS/2001/0053 angående stöd i samband med projekt i Life-programmet (miljöområdet) som finansieras i de 15 medlemsstaterna och i några kandidatländer.

I den tekniska bilagan i denna anbudsinfordran, punkt 1.6.c, behandlas urvalskriterier, och gruppens sammansättning beskrivs klart:

Enhetens chef och biträdande chef liksom resten av personalen med ansvar gentemot kommissionen måste kunna engelska och/eller franska samt därtill ha kunskap i ett annat språk. Dessa två språk skall vara officiella vid alla kontakter med Europeiska kommissionen.

Enligt artikel 314 och 290 i fördraget, som fastställer de europeiska institutionernas språkpolitik via rådets förordnande 1 artikel 6, finns det 11 officiella språk på vilka de europeiska institutionerna skall arbeta, kommunicera inbördes, etablera kontakter, sprida kunskap om sina aktiviteter, beslut, dokument och rättsakter.

Stämmer det som fastslås i fördraget överens med vad som sägs i anbudsinfordran (dvs att engelska eller franska är officiellt språk vid alla kontakter med kommissionen), och på vilken rättslig grund har denna anbudsinfordran fått formuleringen i fråga?

Anser inte kommissionen att den inför en språkdiskrimineringskonflikt i denna anbudsinfordran och därmed en snedvriden marknad?

Kan kommissionen ge detaljerad information om bedömningen av alla dem som svarade på denna anbudsinfordran D1/ASS/2001/0053 enligt de urvalskriterier som fastställs i dennas tekniska bilaga?